

— atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

Pirmais pamats: Vispārējās tiesas konstatējumos pārsūdzētā sprieduma 54., 64.–67., 69.–70, 78.–80., 87., 93. un 97.–98. punktā esot pieļautas acīmredzamas tiesību kļūdas un sagrozīti fakti, nosakot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja grāmatvedība nebija sakārtota atbilstoši starptautiskajiem grāmatvedības standartiem (turpmāk tekstā – “SGS”) un tādējādi neatbilda Pamatregulas ⁽²⁾ 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta 2. ievilkumam. Tā rezultātā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atsakoties pārbaudīt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību uz Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta 3. ievilkuma pamata.

Otrais pamats: Vispārējās tiesas konstatējumos pārsūdzētā sprieduma 113., 115. – 118., 125.–126. un 128.–130. punktā esot pieļautas acīmredzamas tiesību kļūdas un sagrozīti fakti, nospriežot, ka Komisija nav pārkāpusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, 6. panta 8. punktu un 9. panta 4. punktu un savu rūpības pienākumu un labas pārvaldības principu, no analogās valsts ražotāja nepieprasot un detalizēti neizvērtējot eksporta darījumu sarakstu.

Trešais pamats: Vispārējās tiesas konstatējumos pārsūdzētā sprieduma 141. –144., 152.–153. un 155.–162. punktā esot pieļautas acīmredzamas tiesību kļūdas un sagrozīti fakti, nospriežot, ka Komisija nav pārkāpusi Pamatregulas 2. panta 10. punktu un 9. panta 4. punktu, ADA 2.4 pantu un savu rūpības pienākumu un labas pārvaldības principu, atsakoties normālo vērtību un apelācijas sūdzības iesniedzēja eksporta cenu pielāgot dempinga starpības aprēķinam.

Ceturtais pamats: Vispārējās tiesas konstatējumos pārsūdzētā sprieduma 148. un 150. punktā esot pieļautas acīmredzamas tiesību kļūdas un sagrozīti fakti, nospriežot, ka Komisija nav pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 2. punkta 3) apakšpunktu un 9. panta 4. punktu, labas pārvaldības principu un tās rūpības pienākumu, nepielāgojot Savienības ražotāju kaitējumu neradošo cenu līmeni dažādu pakalpojumu, iepakojuma un patentu un zinātnības atlidzības, kas jāmaksā Savienības rūpniecībai, atšķirībām.

Piektais pamats: Vispārējās tiesas konstatējumos pārsūdzētā sprieduma 189. –191., 194., 200.– 201. un 203. – 206. punktā esot pieļautas acīmredzamas tiesību kļūdas un sagrozīti fakti, nospriežot, ka Komisija nav pārkāpusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu un 10. punktu, 3. panta 2., 3., 5. punktu, 6. panta 8. punktu un 9. panta 4. punktu, labas pārvaldības principu un tās rūpības pienākumu, nenodrošinot, ka Savienības rūpniecības izejmateriālu izmaksas no saistītajiem piegādātājiem bija uzreiz pieejamas bez attiecīgā piegādātāja aptaujas lapas aizpildīšanas.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas Regula (ES) 2016/1247 (2016. gada 28. jūlijs), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes aspartāma importam (OV 2016, L 204, 92. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016 L 176, 21. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 9. septembrī BP iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-838/16 BP/Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra

(Lieta C-669/19 P)

(2019/C 383/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: BP (pārstāvis: E. Lazar, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1), 3) un 4) punktu; un tādējādi:
- piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai atbilstošu atlīdzību par viņai nodarīto morālo un mantisko kaitējumu;
- piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai atbilstošu kompensāciju par sekām, ko radījuši FRA neslavu ceļošie izteikumi attiecībā uz viņu, un par kaitējumu viņas profesionālajai un personiskajai reputācijai;
- piespriest FRA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta tiesību kļūda un acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz jaunā pamata pieņemamību un attiecībā uz pierādījumiem, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 85. pantu; esot pārkāptas tiesības tikt uzklautam; tiesa neesot bijusi taisnīga; esot pārkāpts ES Hartas 47. pantā noteiktais efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips; tiesības esot tikušas ierobežotas; un esot pārkāpts ES Hartas 52. pants.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta tiesību kļūda un acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas prasības par zaudējumu atlīdzību 112., 115.-117., 126. un 140.-142. punktu saistībā ar varbūtējo Regulas Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 2. panta 3. punkta pārkāpumu, ECPAK 8. panta pārkāpumu un sprieduma *Bavarian Lager* ⁽²⁾ 63.-65. punkta pārkāpumu; neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas personas datu sākotnējo daļējo izpaušanu *erga omnes* un to vēlāko izpaušanu pilnībā; esot pārkāpts juridiskais līdzsvars, kādu Savienības likumdevējs izveidojis starp Regulu Nr. 1049/2001 un Regulu Nr. 45/2001 ⁽³⁾; un esot pārkāpts spriedums *Bavarian Lager*.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Reglamenta 134. un 135. pants un neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu; esot pārkāpta judikatūra par tiesāšanās izdevumiem; esot ierobežotas tiesības; un esot pārkāpts ES Hartas 52. pants.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Reglamenta 66. pants; neesot atļauts iesniegt pieteikumu par atsevišķu sensitīvu ziņu izņemšanu no sprieduma T-838/16; tādējādi spriedums esot pārmērīgi izredīgēts; tāpat piektās palātas sastāvs neesot bijis tiesisks, kas tai ir liedzis iespēju darboties paplašinātā sastāvā vai derīgi balsot.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

⁽²⁾ Spriedums, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Bavarian Lager* (C-28/08 P, ECLI:EU:C:2010:378).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 20. septembrī Sony Corporation, Sony Electronics, Inc iesniedza
par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-762/15 Sony un
Sony Electronics/Komisija**

(Lieta C-697/19 P)

(2019/C 383/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Sony Corporation, Sony Electronics, Inc (turpmāk tekstā – “Sony” vai “apelācijas sūdzības iesniedzējas”) (pārstāvji: N. Levy, advokāts, R. Snelders, advokāts, E.M. Kelly, Solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija